

- 3 Да раскъснемъ вързскы-тъкъ имъ,
И да отхвърлимъ отъ насъ въжа-та имъ.
- 4 Тойзи който сѣди на небеса-та ще са смѣе:
Господь ще имъ са поѣсгае.
- 5 Тогазь ще имъ продѣма съ гнѣвъ-тъ си,
И съ ярость-тъ си ще ги смѣти.
- 6 Но азъ, *ще рече*, помазахъ Царь-тъ си
Надъ Сїонъ, сватъ-тъ мой горъ.
- 7 Азъ ще възвѣстѣхъ повелѣнїе-то:
Господь ми рече: Сынъ мой си ты:
Азъ днесъ та родихъ.
- 8 Поискай отъ мене, и ще *ти* дамъ народы-тъ за
наслѣдїе твое,
И за стажанїе твое краица-та на земь-тъ.
- 9 Ще ги пасешъ съсзъ жезла желѣзенъ,
Като грънчарскый съсѣдъ ще ги строишь.
- 10 Сега прочее, царїе, разсмѣйте:
Насчѣте са, земни сѣдѣи.
- 11 Слѣсвайте на Господа съсзъ страхъ,
И радсвайте му са съ трепетъ.
- 12 Цѣлсвайте Сынъ-тъ, за да са не разгнѣва,
И погынете въ пѣть-тъ,
Когато са распали скоро негова-та ярость.
Блажени сж всички които са надѣжтъ на него.

ПСАЛОМЪ 3.

Псаломъ Давидовъ, когато бѣгаше отъ сына си
Авессалома.

- 1 ГОСПОДИ, колко са умножихъ врагове-тъкъ ми!
Мнозина възставатъ върхъ мене.
- 2 Мнозина дѣматъ за моѣ-тъ дѣшъ:
Нѣма за него спасенїе въ Бога. (Села.)
- 3 Но ты си, Господи, защищенїе мое,
Слава моя, и който възвышавашъ главъ-тъкъ ми.